

ligvis paa det samme, som fornuftige Mennesker, der beskæftiger sig med disse Ting, tænker paa Verden over. Man vil have moderne Haandskydevaaben, man vil have et ordentligt Artilleri, man vil have et Flyvevæsen saa stort, som man nu kan faa det o. s. v., o. s. v. Det gælder til Wandsbeck at sige: Det er kun Giftgassen, der gælder, og alt det andet er ligeegyldigt. Ordet Ravnekrog kommer mig atter og atter i Tankerne, naar jeg tænker paa de to forsvarsfjendtlige Partier her i Landet, der har arbejdet sig ind i en Tankegang, som er ganske særlig for Danmark, og som ellers ikke findes hos ansvarlige Statsledere nogetsteds i den vide Verden, enten de saa er Konservative, eller de er moderate Demokrater eller radikale Demokrater eller Socialdemokrater. Det er en ganske særlig dansk politisk Religion, som man nu en Gang har svoret til og ikke vil forlade. Jeg skal paa ny anbefale mine Meningsfæller at stemme mod de foreslaaede Ændringsforslag.

Holstein: Maa jeg straks til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sige, at Ordet Ravnekrog er et Ord, som for mit Vedkommende stadig rinder mig i Hu, naar jeg tænker paa Ordningen af 1922. I øvrigt vil jeg om denne Ordning, om hvilken det ærede Medlem sagde, at de militære Autoriteter mere og mere samler sig om den, erkender dens Fortræffelighed og vil kæmpe for den til sidste Blodsdraabe, gerne have Lov til at sige, at vore Militærautoriteter kun er Mennesker, og naar man ser, hvad de var ude for i 1922, naar de tillod sig at have en Mening om 1922-Ordningen, med hvilken haandfast Brutalitet de faa blev behandlet af Venstres ledende Politikere, der vovede at sige deres Mening frit og aabent — det var Scylla, Charybdis: det er det socialdemokratiske Afrustningsforslag —, maa Gud vide, hvor de ulykkelige Mennesker skal ende med at anbringe sig. Saa ender de med at forsvare 1922-Ordningen, fordi det hele er i saa haabløs Konfusion, de ved dog, hvad de har, i øvrigt er alt usikkert. Det er derfor ikke noget som helst Bevis for, at 1922-Ordningen er den fortrinlige Ordning, som det ærede Medlem gerne vil gøre den til, og at der ikke indenfor en lignende finansiel Ramme var Mulighed for at faa noget bedre. Men det hele er for Venstres Politikere, de ledende konservative Politikere og flere af de ledende Militærautoriteter et rent og skært personligt Prestigespørgsmaal. Derfor holder man fast ved Ord-

ningen af 1922, men aldeles ikke ud fra en saglig, militær, forsvarsmæssig Begrundelse.

Rode: Forskellige af de ærede Talere har beskæftiget sig med, hvad det nu kunde betyde, at der var et andet Flertal ved denne tredie Behandling i Forhold til de to sidste tredie Behandlinger af Finansloven. Og med ganske overordentlig Overlegenhed har det ærede Medlem Hr. Pürschel, efterfulgt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, henvist til, at dette Flertal er saa lille i denne Sag, to Medlemmer, derfor burde der tilraades Forsigtighed. Ja, det siger det ærede Medlem, men han synes ganske at have glemt, med hvilket Flertal man gennemførte den Ordning af Militærvæsenet, der gælder i Øjeblikket. Man gennemførte den med et Mindretal paa 2 Stemmer i Forhold til dette Tings Flertal. Alle Medlemmer af Tinget den Gang var til Stede ved Afstemningen, og Ordningen blev vedtaget med 73 Stemmer mod 70, idet 6 svarede: Stemmer ikke. Alle var saaledes til Stede, men der kunde kun opnaas 73 Stemmer for denne Ordning, altsaa ikke en Gang Halvdelen af Tingets Medlemmer. Mon Anbefalingen til Forsigtighed derfor egentlig er fremsat fra den rette Side? Endelig tror jeg, naar man maaler dette Flertals Størrelse, at det burde være erindret, hvad det normale Flertal den Gang var. Der var den Gang i andre Spørgsmaal et normalt Flertal paa 8 Medlemmer, som ved Valget gik under og blev erstattet af et nyt Flertal.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente, at Henvisningen til Udtalelsen om Respekten for Valgdagen navnlig tog Sigte paa, hvad han skulde have sagt i sin Tid overfor det Estrupske Regimente. Det var nu ikke et Ord af det ærede Medlem, der ved denne Lejlighed randt mig i Hu, men en ikke meget gammel Udtalelse af Venstres tidligere Formand Hr. J. C. Christensen, der efter et for ikke saa lang Tid siden afholdt Valg sagde dette om Respekten for Valgdagen. Deroverfor siger saa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard: Ja men, højede Oppositionen sig da med Hensyn til den Stilling, den indtog, efter at der havde været afholdt et Valg om Militæroreningen i 1910? Hvad jeg forlanger af det konservative Folkeparti eller af Venstre, er selvfølgelig ikke, at de skal opgive den Ordning, som de nu en Gang anser for at være den rigtige, den fuldkomne. Deres Arbejde for at opretholde denne Ordning maa de have Ret til at gennemføre med al den Kraft, de formaar.